

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1957-1958.

SÉANCE DU 13 MARS 1958.

Rapport de la Commission de la Défense nationale chargée d'examiner le projet de loi instituant une prime spéciale d'accident aéronautique.

BELGISCHE SENAAT

ZITTING 1957-1958.

VERGADERING VAN 13 MAART 1958.

Verslag van de Commissie van Landsverdediging, belast met het onderzoek van het wetsontwerp houdende instelling van een bijzondere premie wegens luchtvaartongeval.

Présents : MM. VAN REMOORTEEL, président; BAERT, Joseph CLAYS, EDEBAÛ, FLAMME, MACHTENS, PARMENTIER, RASSART, VAN BUGGENHOUT, VREVEN, et MOREAU DE MELEN, rapporteur.

MESDAMES, MESSIEURS,

L'existence de risques particuliers inhérents à la carrière aéronautique militaire a amené, dès 1924, le pouvoir exécutif à organiser pour les cas d'accident une indemnisation spéciale des victimes ou de leurs ayants droit. Les sommes liquidées à ce titre étaient cumulées avec la pension de réparation du temps de paix.

Saisi d'un projet d'arrêté tendant à étendre ces dispositions aux parachutistes, le Conseil d'Etat fit, à bon droit, observer que ce projet « dérogeait aux dispositions de la loi du 9 mars 1953, l'invalidité du temps de paix étant soumise à un régime de réparation forfaitaire excluant l'attribution pour le même fait dommageable de tout autre indemnisation ». Il fallait donc une loi pour permettre le cumul.

C'est l'objet du présent projet.

L'observation du Conseil d'Etat valait d'ailleurs non seulement pour le projet d'extension de la mesure aux parachutistes, mais depuis la loi de 1953 pour la mesure générale elle-même.

C'est ce qui a déterminé le Gouvernement à insérer une disposition légalisant la réglementation appliquée jusqu'ici en ce qui concerne les faits antérieurs à

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Het feit dat bijzondere gevaren aan de loopbaan van militaire vlieger verbonden zijn heeft reeds in 1924 de Uitvoerende Macht ertoe gebracht, een bijzondere vergoeding toe te kennen aan de slachtoffers van een ongeval of aan hun rechthebbenden. De hiertoe uitgekeerde bedragen werden gecumuleerd met het vergoedingspensioen van vreedstijd.

Toen een ontwerp van besluit dat deze bepalingen wil uitbreiden tot de parachutisten aan de Raad van State was voorgelegd, wees dit Hoge College er terecht op, dat dit ontwerp « afweek van de bepalingen van de wet van 9 Maart 1913; de invaliditeit van vreedstijd is immers onderworpen aan een stelsel van forfaitaire schadeloosstelling waardoor, voor een zelfde schadelijk feit, de toekenning van ieder andere vergoeding wordt uitgesloten ». Een wet was dus nodig om de cumulatie mogelijk te maken.

Dit is dan ook het doel van het voorgelegde ontwerp.

De onmerking van de Raad van State gold trouwens niet alleen voor de voorgenomen uitbreiding van deze maatregel tot de parachutisten, maar, sedert de wet van 1953, ook voor de algemene maatregel.

Dit heeft de Regering bewogen tot het inlassen van een bepaling met het oog op de wettelijke bekrachtiging van de regeling die tot nu toe werd toegepast voor

R. A 5444.

Voir :

Document du Sénat :

117 (Session de 1957-1958) : Projet de loi.

R. A 5444.

Zie :

Gedr. St. van de Senaat :

117 (Zitting 1957-1958) : Wetsontwerp.

l'entrée en vigueur du projet de loi en discussion (art. 7, § 1er).

**

La terminologie employée : « prime d'accident aéronautique », outre qu'elle est assez déplaisante, est juridiquement inexacte. Si l'on se réfère à la matière des assurances, la prime représente en effet la rémunération de l'assureur, alors qu'ici elle constitue l'indemnité. Mais le gouvernement préfère conserver le terme pour atténuer la contradiction existant entre la présente mesure et la loi de 1953. Il est vrai que nous nous trouvons en présence d'un substitut d'assurance, l'Etat permettant l'indemnisation sans la contrepartie d'une prime périodique.

Nous proposons donc de maintenir le terme.

**

Nul ne contestera la *nécessité de cette prime spéciale*.

Tout d'abord il est très onéreux, sinon impossible pour les aviateurs militaires de contracter une assurance auprès d'une compagnie privée. Celles-ci n'acceptent de garantir que les transports se soumettant à un certain nombre de conditions de vol très strictes qui ne peuvent pas toujours être réalisées dans l'aviation militaire.

Ensuite avec les autres primes (de carrière et de vol), elle est susceptible de faciliter le recrutement normal du personnel navigant. C'est une des considérations invoquées par l'arrêté royal de 1924.

Enfin, l'exposé des motifs invoque une troisième raison : « l'insécurité, y lit-on, accélère inévitablement chez beaucoup d'individus une évolution psychologique qui amène une baisse considérable du rendement. Elle joue un rôle destructeur du moral de l'aviateur ».

La pension de réparation seule n'est pas de nature à donner aux intéressés, au milieu des risques importants qu'ils assument, « le sentiment que, quoi qu'il arrive, leur existence et celle de leur famille serait assurée de façon décente. »

**

Le projet reprend dans la réglementation actuelle « celles de ses dispositions dont l'expérience a démontré le bien-fondé ». Les modifications « tendent à préciser la procédure d'octroi de la prime et à faire apparaître sans équivoque le caractère de substitut d'assurance » qu'elle revêt.

1° Les modalités d'octroi sont les suivantes :

a) la prime se cumule avec la pension de réparation et avec le pécule de départ accordé par la loi du 23 décembre 1955 aux officiers et sous-officiers auxiliaires de la force aérienne dont l'engagement a été

de feiten die zich hebben voorgedaan vóór de inwerkingtreding van het besproken wetsontwerp (art. 7, § 1).

**

Niet alleen doet de gebruikte term « premie wegens luchtvaartongeval » eerder onaangenaam aan, hij is ook juridisch onjuist. Op het gebied van het verzekeringswezen, vertegenwoordigt de premie immers de bezoldiging van de verzekeraar, terwijl zij hier de schadeloosstelling uitmaakt. De Regering wenst nochtans die term te behouden om de tegenspraak te verzachten tussen de huidige maatregel en de wet van 1953. Evenwel hebben wij hier te doen met een vervangingsmiddel van de verzekering, daar de Staat de vergoeding toelaat zonder dat de geregelde betaling van een premie als tegenprestatie wordt geëist.

Wij stellen dan ook voor, de gebruikte term te behouden.

**

Niemand zal wel de *noodzakelijkheid* betwisten van deze *bijzondere premie*.

Ten eerste is het zeer kostelijk, zonet onmogelijk, voor de militaire vliegers een verzekeringspolis te sluiten bij een private maatschappij, daar zulke maatschappijen alleen aannemen de risico's te dekken in verband met het vervoer dat onderworpen is aan de vervulling van een aantal zeer strenge vliegvoorwaarden waaraan niet altijd voldaan wordt bij de militaire luchtvaart.

Bovendien kan zij, samen met de andere premies (d.i. de loopbaan- en de vliegpremie), de normale werving vergemakkelijken van vliegend personeel. Dit is een der beschouwingen die door het koninklijk besluit van 1924 werd ingeroepen.

Ten slotte wordt in de memorie van toelichting een derde reden genoemd, nl. : « De economische onzekerheid verhaast ontegensprekelijk bij velen een psychologische ontwikkeling die tot een merkelijke vermindering van het rendement leidt. » Zij oefent een vernietigende invloed uit op het moreel van de vlieger.

Het vergoedingspensioen alleen is ontoereikend om aan de belanghebbenden, temidden van de ernstige gevaren die zij oplopen, « het gevoel [te] geven dat, wat er ook gebeure, hun bestaan en dat van hun gezin op behoorlijke wijze verzekerd zal zijn. »

**

Het ontwerp neemt in de huidige regeling die bepalingen over « waarvan de doelmatigheid door de ervaring werd aangetoond ». De aangebrachte wijzigingen « strekken er toe de procedure bij toekenning van de premie wegens ongeval te verduidelijken en ondubbelzinnig te doen uitkomen dat deze premie een verzekering bedoelt te vervangen ».

1° De toekenningsmodaliteiten zijn de volgende :

a) De premie wordt gecumuleerd met het vergoedingspensioen en met het vertrekgeld dat bij de wet van 23 December 1955 wordt toegekend aan de hulp-officieren en -onderofficieren van de luchtmacht wier

résilié pour cause d'incapacité physique. Cette seconde précision a été ajoutée sur la suggestion du Conseil d'Etat (art. 1er, second alinéa).

b) Le paiement de la prime exclut, à concurrence de son montant, l'attribution, pour un même fait, de dommages-intérêts à charge de l'Etat.

c) Actuellement il y a déchéance de droit à la prime en cas de faute lourde de la victime. Le projet, lui, ne prévoit plus cette déchéance pour faute lourde qu'au cas où la prime revient à la victime elle-même (art. 2). Si elle revient au contraire à ses ayants droit, parce que le militaire est décédé dans un accident ou des suites d'un accident, la prime est payée même en cas de faute lourde. La déchéance alors ne joue que pour le cas de faute intentionnelle « commise dans le but de provoquer le dommage ». L'article 3 tend donc à ne pas faire supporter par les ayants droit les conséquences d'une faute lourde commise par la victime.

Afin d'éviter toute confusion, l'exposé des motifs donne une définition et des cas de fautes lourdes. Retenons-en ceci : c'est la faute qui résulte d'une désobéissance grave et délibérée; exemples : le fait de s'écarter volontairement et sans nécessité de l'itinéraire prescrit, l'infraction délibérée et non motivée aux prescriptions relatives au survol d'agglomérations ou au vol à basse altitude, la désobéissance non motivée aux injonctions du service de contrôle du trafic aérien.

La preuve des prescriptions imposées au pilote résultera du livre d'escadrille où pour chaque vol sont mentionnées toutes les opérations à effectuer, leur durée, l'altitude, la vitesse, la direction...

Ne constituent pas de fautes lourdes, les erreurs purement professionnels ou techniques.

d) Sous le régime actuel chaque accident donne droit à la prime, dont le montant est proportionnel au degré d'invalidité.

En vertu du projet, la prime sera due si le militaire est contraint de quitter définitivement le service pour cause d'incapacité physique et en cas de décès. D'autre part, elle est liquidée à 100 p. c.

2° Caractères de la prime.

a) Elle n'est plus variable suivant le rang de la victime.

b) Quant à son montant, précisons que, si aujourd'hui à 100 p. c. d'invalidité elle oscille entre 300.000 francs pour les officiers et 170.000 francs pour les simples sous-officiers, caporaux et soldats, le projet, lui, prévoit un montant uniforme de 500.000 francs pour tous. C'est donc une importante majoration.

Cette somme a été fixée d'après l'assurance que l'Etat souscrit pour ses agents civils se déplaçant par avion et qui s'élève à un million de francs, en cas de

dienstverbintenis wegens lichamelijke ongeschiktheid werd verbroken. Deze tweede verduidelijking werd toegevoegd op voorstel van de Raad van State (art. 1, lid 2).

b) De betaling van de premie sluit, ten belope van haar bedrag, de toekenning uit van schadevergoeding ten bezware van de Staat voor hetzelfde feit.

c) Thans wordt het recht op de premie verbeurd indien het ongeval te wijten is aan grove schuld van het slachtoffer. Volgens het ontwerp treedt dit verlies slechts dan nog in, wanneer, in geval van grove schuld de premie aan het slachtoffer zelf toekomt (artikel 2). Komt zij echter aan de rechthebbende toe omdat de militair is overleden als gevolg van een ongeval of de gevolgen van een ongeval, dan wordt de premie, zelfs in geval van grove schuld, uitbetaald. In dergelijk geval treedt het verval alleen in, wanneer de fout opzettelijk is « begaan met de bedoeling om schade te berokkenen ». Artikel 3 strekt er dus toe, dat de rechthebbenden de gevolgen niet moeten dragen van een door het slachtoffer begane grove fout.

Om elke verwarring te voorkomen, geeft de memoire van toelichting een bepaling en voorbeelden van grove fouten. Hieruit willen wij het volgende onthouden : het is de fout die voortvloeit uit een ernstige en voorbedachte ongehoorzaamheid; voorbeelden : het vrijwillig en zonder noodzaak afwijken van de voorgescreven route, de voorbedachte en ongemotiveerde overtreding van de voorschriften betreffende het overvliegen van agglomeraties of het vliegen op geringe hoogte, het ongemotiveerde niet gehoorzamen aan de bevelen van de diensten van de luchtverkeerscontrole.

Het bewijs van de aan de piloot opgelegde voorschriften zal blijken uit het eskadrilleboek waarin, voor elke vlucht, melding wordt gemaakt van alle operaties die verricht moeten worden, alsmede van de duur, de hoogte, de snelheid, de richting...

De zuiver professionele of technische vergissingen zijn geen grove fouten.

d) Krachtens de huidige regeling, geeft elk ongeval recht op de premie, waarvan het bedrag evenredig is met de graad van invaliditeit.

Volgens het ontwerp zal de premie verschuldigd zijn, indien de militair genoodzaakt is de dienst voorgoed te verlaten wegens lichamelijke ongeschiktheid en bij overlijden. Bovendien wordt zij voor 100 pct. uitgekeerd.

2° Kenmerken van de premie.

a) Zij verschilt niet langer volgens de rang van het slachtoffer.

b) Wat haar bedrag betreft, willen wij erop wijzen dat, terwijl zij thans, bij 100 pct. invaliditeit, van 300.000 frank voor de officieren tot 170.000 frank voor de gewone onderofficieren, korporaals en soldaten beloopt, het ontwerp nu één bedrag van 500.000 frank voor iedereen vaststelt. Dit betekent dus een aanzienlijke verhoging.

Deze vaststelling werd gedaan naar het voorbeeld van de verzekering die de Staat sluit voor de burgerlijke leden van het Rijkspersoneel die per vliegtuig

mort ou d'invalidité totale. On obtient en effet le même montant si, aux 500.000 francs de la prime, on ajoute la valeur en capital de la pension de réparation, qui, déclare le ministre, est de 500.000 francs.

3° Personnel ayant droit à la prime.

a) le personnel navigant;

b) les autres militaires victimes d'un accident aérien. Parmi ceux-ci figurent les parachutistes et les observateurs aériens; de même les militaires effectuant une mission ou un déplacement en service commandé, à bord d'un appareil militaire.

Remarquons à propos des parachutistes que le projet ne limite pas la prime aux cas d'accidents survenant au cours d'un saut en parachute effectué à partir d'un avion; il est donc applicable au saut à partir d'autres endroits, comme par exemple d'un ballon captif:

4° L'article 3 énumère les personnes qui en cas de décès de la victime ont droit à la prime. Nous y renvoyons. Toutefois la Commission a préféré substituer le mot « conjoint » au mot « épouse » figurant au 1° du § 1er de cet article.

Conformément à la jurisprudence et aux lois coordonnées sur les accidents de travail, les attributaires ne peuvent prétendre à la prime que s'ils prouvent qu'ils profitaient directement des rémunérations du militaire décédé. Mais la loi présume que les intéressés qui avaient le même domicile que la victime sont dans ce cas. Il s'agit là d'une présomption « juris et de jure ». Elle ne peut être renversée par la preuve contraire. (Sic. : Cassation 16 janvier 1936, *Pas.* 1936 I 117, arrêt rendu dans une espèce relative à la loi sur les accidents du travail dont l'art. 4, 2° E use des mêmes termes que le projet.)

5° L'article 4 précise la notion d'accident.

6° L'article 5 énumère les cas où un militaire est contraint de quitter définitivement le service pour cause d'inaptitude.

7° L'article 6 prévoit que la Commission statue souverainement sur l'existence des conditions requises pour l'octroi de la prime. Il en est ainsi sous la réglementation actuelle. Dans son avant-projet le gouvernement proposait de ne donner à cette commission que le pouvoir de faire rapport, le ministre de la Défense nationale appréciant souverainement. Comme il s'agit d'un véritable droit, le Conseil d'Etat a estimé qu'il n'est pas possible de confier une compétence juridictionnelle à un membre du pouvoir exécutif. Le projet définitif tient compte de cette observation.

*
**

reizen, welke verzekering 1.000.000 frank belooft bij overlijden of in geval van volledige invaliditeit. Ditzelfde bedrag wordt immers verkregen indien, bij de 500.000 frank van de premie, de kapitaalwaarde van het vergoedingspensioen wordt gevoegd, die, aldus de Minister, 500.000 frank belooft.

3° Premiegerechtigd personeel.

a) Het vliegend personeel;

b) Andere militairen die het slachtoffer van een luchtongeval geweest zijn, met inbegrip van valschermspringers en luchtwaarnemers, evenals de militairen die, in dienst, een opdracht vervullen of een dienstverplaatsing doen aan boord van een militair toestel.

In verband met de valschermspringers zij opgemerkt dat het ontwerp de toekenning van de premie niet beperkt tot de ongevallen die zich voordoen bij de uitvoering van een valschermsprong vanuit een vliegtuig; het is bijgevolg ook toepasselijk wanneer vanuit andere plaatsen gesprongen wordt, zoals bv. uit een kabelballon;

4° Artikel 3 bepaalt welke personen, bij overlijden van het slachtoffer, recht hebben op de premie. Wij verwijzen naar dit artikel. Evenwel heeft de Commissie het verkieslijk geacht, het woord « echtgenote » te vervangen door het woord « echtgenoot » in n° 1 van § 1 van dit artikel.

Overeenkomstig de rechtspraak en de gecoördineerde wetten op de arbeidsongevallen, kunnen de rechthebbenden alleen dan aanspraak maken op de premie, wanneer zij het bewijs leveren dat de bezoldigingen van de overleden militair hun rechtstreeks ten goede kwamen. Als zodanig worden in de wet aangemerkt de belanghebbenden die dezelfde woonplaats hadden als het slachtoffer. Dit is een rechtsvermoeden « juris en de jure ». Het kan niet omgeworpen worden door het tegenbewijs (Aldus : Verbreking, 16 Januari 1936, *Pas.* 1936, I, 117, arrest gewezen in een zaak met betrekking tot de wet op de arbeidsongevallen, waarvan artikel 4, 2°, E, dezelfde termen gebruikt als het ontwerp).

5° Artikel 4 geeft een nadere omschrijving van het begrip ongeval.

6° In artikel 5 worden de gevallen opgesomd waarin een militair genoodzaakt is de dienst voorgoed te verlaten wegens lichamelijke ongeschiktheid.

7° Artikel 6 bepaalt dat de commissie onherroepelijk oordeelt of de vereisten voor het toekennen van de premie vervuld zijn. Zo is ook de toestand volgens de huidige regeling. In haar voorontwerp stelde de Regering voor, deze commissie alleen te machtigen om verslag uit te brengen en de Minister van Landsverdediging onherroepelijk te laten oordelen. Daar het werkelijk om een recht gaat, heeft de Raad van State het niet mogelijk geacht, rechterlijke bevoegdheid toe te kennen aan een lid van de Uitvoerende Macht. In het definitief ontwerp is met deze opmerking rekening gehouden.

*
**

Amendement.

Un sénateur a proposé de modifier le § 1er de l'article 7 et de faire rétroagir la loi jusqu'au 9 mars 1953.

Le ministre a combattu l'amendement pour les raisons suivantes :

1° L'auteur, a-t-il dit, a certainement en vue un cas particulier. Et il n'est pas sain de légiférer pour des cas d'espèces.

2° Il n'y a pas de raison de s'arrêter à 1953. Si le membre veut être logique, il doit vouloir faire rétroagir la loi bien davantage.

3° Les engagements à la force aérienne ont été jadis souscrits en connaissance des conditions en vigueur à l'époque.

4° Si on adoptait cet amendement, les pilotes devraient effectuer des remboursements, car, sous le régime actuel, l'accidenté resté en service non plus comme pilote mais comme membre du personnel administratif par exemple, a touché non seulement son traitement, mais la prime qui était de 300.000 fr. pour l'officier, à concurrence du pourcentage d'invalidité.

Sous le régime du projet il n'aura droit à la prime que s'il est contraint de quitter définitivement tout service pour cause d'incapacité physique.

Mis aux voix, l'amendement a été rejeté par 6 voix et 2 abstentions.

**

Questions spéciales.

1. Un membre a demandé si le projet s'appliquerait aux infirmières de l'air. Il lui est répondu que celles-ci sont des agents civils; leur statut n'est pas encore établi. Elles n'ont donc pas droit à la prime. Mais l'Etat souscrit en leur faveur et à ses frais une police d'assurance de 1.000.000 de francs.

2. Un autre membre, ayant posé la même question au sujet des navigateurs et pilotes mis à la disposition des cadets de l'air, le ministre a répondu que comme ils étaient en service commandé, la loi leur est applicable. Le budget prévoit un crédit pour cette organisation par la force aérienne.

Quant aux cadets eux-mêmes, ils sont assurés à l'intervention du département, dans les mêmes conditions que les agents civils.

3. Un commissaire a demandé si la chute d'un avion provoquant des morts au sol, pouvait donner lieu à l'application du projet.

Amendement.

Een senator heeft voorgesteld, § 1 van artikel 7 te wijzigen en de wet te doen terugwerken tot 9 Maart 1953.

De Minister heeft het amendement bestreden en wel om de volgende redenen :

1° De indiener, zo betoogde hij, bedoelt zeker een bijzonder geval. Welnu, het is geen gezonde politiek wetten te maken voor bijzondere gevallen.

2° Er is geen reden om slechts tot het jaar 1953 te gaan. Wil de indiener logisch zijn, dan moet hij de wet veel verder doen terugwerken.

3° De dienstnemingen bij de luchtmacht werden eertijds aangegaan met kennis van de toenmaals gestelde voorwaarden.

4° Mocht dit amendement aangenomen worden, dan zouden de piloten moeten terugbetalen, want het slachtoffer dat in dienst gebleven is, niet meer als piloot, maar als lid van het administratief personeel bv., heeft, onder de huidige regeling, niet alleen zijn wedde getrokken, maar ook de premie, welke voor een officier 300.000 frank bedroeg, tot het beloop van het invaliditeitspercentage.

Volgens het ontwerp zal de belanghebbende alleen dan recht hebben op de premie wanneer hij genoodzaakt is de dienst voorgoed te verlaten wegens lichamelijke ongeschiktheid.

Het amendement werd in stemming gebracht en met 6 stemmen bij 2 onthoudingen verworpen.

**

Bijzondere kwesties.

1. Een lid vroeg of het ontwerp toepasselijk zou zijn op de luchtverpleegsters. Aan dit lid werd geantwoord dat deze verpleegsters burgerlijke agenten zijn, hun statuut is nog niet vastgesteld. Zij hebben dus geen recht op de premie, maar de Staat sluit te haren gunste en op zijn kosten een verzekeringspolis van 1.000.000 frank.

2. Nadat een ander lid dezelfde vraag had gesteld met betrekking tot de navigatoren en piloten ter beschikking gesteld van de luchtkadetten, antwoordde de Minister dat zij in dienst waren, dat bijgevolg de wet op hen toepasselijk was. Op de begroting is een krediet uitgetrokken voor deze organisatie van de luchtmacht.

De kadetten zelf zijn verzekerd door toedoen van het Departement, onder dezelfde voorwaarden als de burgerlijke ambtenaren.

3. Een commissielid vroeg of het neerstorten van een vliegtuig, ten gevolge waarvan personen op de grond gedood worden, onder de toepassing van het ontwerp valt.

Le Ministre a répondu avec raison par la négative. Il en serait ainsi même s'il y avait du personnel navigant tué ou blessé au sol dans ces circonstances. Il y aurait évidemment matière à paiement de la pension de réparation.

*
**

Le projet a été adopté à l'unanimité ainsi que le rapport.

Le Rapporteur,
H. MOREAU DE MELEN.

Le Président,
W. VAN REMOORTEL.

*
**

AMENDEMENT ADOPTE
PAR LA COMMISSION.

—

ART. 3.

Au 1° du § 1er de l'article 3, substituer le mot « conjoint » au mot « épouse ».

Hierop gaf de Minister terecht een ontkennend antwoord. Dit zou zelfs dan het geval zijn indien, in dezelfde omstandigheden, leden van het vliegend personeel op de grond gedood of gewond werden. Vanzelfsprekend zou het vergoedingspensioen verschuldigd zijn.

*
**

Het ontwerp, alsook dit verslag, zijn met algemene stemmen aangenomen.

De Verslaggever,
H. MOREAU DE MELEN.

De Voorzitter,
W. VAN REMOORTEL.

*
**

AMENDEMENT AANGENOMEN
DOOR DE COMMISSIE.

—

ART. 3.

In 1° van § 1 van dit artikel het woord « echtgenote » te vervangen door het woord « echtgenoot ».